

PRÒLEG

Aquest volum és el resultat de la iniciativa de la Societat Catalana de Llengua i Literatura d'oferir un balanç sobre la poesia catalana més recent, que es va fer públic durant la jornada celebrada el 28 d'octubre de 2016 a l'Institut d'Estudis Catalans. La seguiran, biennalment, les jornades dedicades a novel·la, teatre i assaig, que, sota la coordinació de Francesc Foguet i Boreu, pretenen, en el seu conjunt, concórrer en el debat crític contemporani.

El present sempre resulta, en termes generals, confús d'analitzar, sobretot per a l'estudiós que no defuig el risc de proposar interpretacions panoràmiques del fet artístic. Encara més quan el principi de diversitat sembla el constituent essencial de la poesia catalana d'avui: estètiques diferents; canals cada cop més variats d'arribar al lector; referents d'origen també divers; un llenguatge que busca com renovar-se sense renegar de registres, interferències o tradicions, i un diàleg intergeneracional ric, que sense fugir dels mestratges troba confluències i ressonàncies en tot l'univers poètic que creix expandint-se per moltes direccions.

Víctor Obiols va dedicar la conferència inaugural a resseguir aquesta exuberància amb què es manifesta l'expressió poètica des de les darreres dècades del s. xx, i a teixir fils que argumentin respostes vàlides per aclarir si s'està vivint «un segon segle d'or». Jordi Florit Robusté, per la seva banda, va enfocar la panoràmica cap a una retrospectiva terminològica de la poesia de l'experiència com a pas previ per preguntar-se quina experiència de la lectura poètica és actualment possible i quina concepció fenomenològica rau rere aquesta nomenclatura, que semblaria tanmateix esgotada. En el camp ineludible de la traducció, Simona Škrabec va definir l'espai poètic com un espai únic, travessat de connexions entre tradicions, llengües, autors indivi-

duals i èpoques distants, i marcat de complicitats entre les influències foranes i la creativitat pròpia, tot plegat sota una pregunta latent des del cor del seu assaig: «A partir de quina tradició ha de treballar l'intel·lectual del segle XXI a Catalunya?».

No hi podia fallar la veu de la jove generació —prengui's el terme sense valor d'etiqueta. Carles Morell va resseguir el concepte de tradició en tres llibres de poetes joves: *Vell país natal* de Misael Alerm, *Quanta aigua clara als ulls de la veïna*, de Jaume Coll Mariné, i *A dalt més alt*, de Carles Dachs. També Maria Sevilla es va centrar en dos autors de l'escena #poesiajove, Maria Cabrera i de Guim Valls, a partir dels quals es fa preguntes clau: Què vol dir poesia jove? És l'heterogeneïtat el tret homogeneïtzador d'aquesta mena de generació? Quins són els seus referents i quina relació estableixen amb els seus predecessors? Com es despolititzen els fills (ja no) bastards de la tradició? I és saludable, en tot cas, que els poetes siguin els nostres propis crítics?

Va cloure la jornada la taula rodona «Poesia catalana i mercat editorial», moderada per Jordi Florit i amb presència d'Antoni Clapés, Jordi Cornudella i Francesc Parcerisas, tres poetes que han treballat en el món editorial des d'angles ben diversos. La seva experiència en els dos camps va servir de punt de partida per reflexionar sobre l'impacte dels canvis en el mercat i la indústria editorials en les darreres dècades en la difusió de la poesia catalana i en la creació d'un públic lector.

Sense voluntat de ser exhaustius en la tria de temes o d'autors tractats, la Primera Jornada de Literatura Catalana al Segle xx vol contribuir a l'estudi de la poesia catalana actual i estimular la reflexió crítica sobre el fenomen poètic pres en la seva complexitat.

OLÍVIA GASSOL i ÒSCAR BAGUR